

Unit 3.10 - The Celebration

Shlomo Blesses the People (8:54-61)

<p>נד וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה, לְהַתְּפַלֵּל אֶל-יְהוָה, אֶת כָּל-הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה, הַזֹּאת; קָם מִלְּפָנָי מִזְבַּח יְהוָה, מִכְרַע עַל-בְּרַכְיֹו, וּכְפָיו, פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם.</p>	<p>54 And it was so, that when Solomon had made an end of praying all this prayer and supplication unto the LORD, he arose from before the altar of the LORD, from kneeling on his knees with his hands spread forth toward heaven.</p>
<p>נה וַיַּעֲמֵד--וַיְבָרֵךְ, אֶת כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל: קוֹל גָּדוֹל, לֵאמֹר.</p>	<p>55 And he stood, and blessed all the congregation of Israel with a loud voice, saying:</p>
<p>נו בָּרוּךְ יְהוָה, אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, כְּכֹל, אֲשֶׁר דִּבֶּר: לֹא-נִפְלָ דְבַר אֶחָד, מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב, אֲשֶׁר דִּבֶּר, בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ.</p>	<p>56 'Blessed be the LORD, that hath given rest unto His people Israel, according to all that He promised; there hath not failed one word of all His good promise, which He promised by the hand of Moses His servant.</p>
<p>נז יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתֵּינוּ: אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ, וְאֶל-יִטְשֵׁנוּ.</p>	<p>57 The LORD our God be with us, as He was with our fathers; let Him not leave us, nor forsake us;</p>
<p>נח לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ, אֵלָיו--לָלֶכֶת בְּכָל-דְּרָכָיו, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו, אֲשֶׁר צִוָּה, אֶת-אַבְתֵּינוּ.</p>	<p>58 that He may incline our hearts unto Him, to walk in all His ways, and to keep His commandments, and His statutes, and His ordinances, which He commanded our fathers.</p>

<p>נט וַיְהִי דְבַר יְהוָה, אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה, קְרֹבִים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יוֹמָם וְלַיְלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל--דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ.</p>	<p>59 And let these my words, wherewith I have made supplication before the LORD, be nigh unto the LORD our God day and night, that He maintain the cause of His servant, and the cause of His people Israel, as every day shall require;</p>
<p>ס לְמַעַן, יָדַעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יְהוָה, הוּא הָאֱלֹהִים: אֵין, עוֹד.</p>	<p>60 that all the peoples of the earth may know that the LORD, He is God; there is none else.</p>
<p>סא וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם, עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וּלְשָׁמֵר מִצְוָתָיו, כִּיּוֹם הַזֶּה.</p>	<p>61 Let your heart therefore be whole with the LORD our God, to walk in His statutes, and to keep His commandments, as at this day.'</p>

What is it that Shlomo is asking of H'?

1. Abarbanel 8:57

(נז) ולזה יבקש ממנו יתברך שיהיה עמהם כאשר היה עם אבותיהם, כלומר שעם היות שכבר נתקיים מה שיעד לאבות אברהם יצחק ויעקב מירושת הארץ, הנה לא יעזבם ולא יטשם לאמר מה לי עוד לעם הזה? והנה כבר עשיתי עמהם מה שנדרתי, אבל יהיה עמהם תמיד כמו שהיה עם אותם האבות הקדושים קודם שנתן להם את הארץ, ולא יעזוב את עמו ישראל ויטה לבבם וידריכם בדרך ישרה, כדי שילכו בכל דרכיו וישמרו מצותיו.

2. Malbim 8:57

יהי ה' אלהינו עמנו הנה האמצעים שיבחר ה' כדי שיעמדו ישראל בתורתו וליראה אותו הם בשני דרכים, לפעמים יהיה זה על ידי עונשים או שיסתיר פנים מהם ותמצאנה אותם רעות רבות וצרות עד שיכירו שזה בסבת חטאתיהם. ולפעמים יהיה זה על ידי שישגיח בהם בהשגחה תמידית ויראה להם אותותיו ונפלאותיו, למען יכירו כי הוא אלהיהם ושכל טובם מאתו בא. ובזה הדרך נהג עמהם עת הוציאם ממצרים שהיו הנסים מתמידים וההשגחה דבוקה במ תמיד ובקש שלמה שה' יהיה עמהם כאשר היה עם אבותם להטות לבבינו אליו, שעל ידי שיהיה עמהם בתמידות ע"י זה יטה לבבם אליו, כמו שכן נגד אבותם עשה פלא והיה עמהם בתמידות, ומ"ש אל יעזבונו ואל יטשנו מוסב לשני פנים שאל יעזבם כמו שלא עזב את אבותם. וכן יכוין לומר אל יעזבונו להטות לבבינו אליו, שלא ינהג עמהם בדרך השני לעזוב אותם תחת המקרה שעל ידי כן יטה לבבם אליו על ידי רעות ועונשים, רק יהי ה' אלהינו עמנו שעל ידי כן יטה לבבנו אליו בדרך הראשון :

Being Mechanech the Mikdash with Korbanos (8:62-64)

<p>סב וְהַמֶּלֶךְ, וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, זָבְחִים זָבַח, לִפְנֵי יְהוָה.</p>	<p>62 And the king, and all Israel with him, offered sacrifice before the LORD.</p>
<p>סג וַיִּזְבַּח שְׁלָמָה, אֶת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה, בְּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף, וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף; וַיַּחֲנֹכוּ אֶת-בַּיִת יְהוָה, הַמֶּלֶךְ וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>63 And Solomon offered for the sacrifice of peace-offerings, which he offered unto the LORD, two and twenty thousand oxen, and a hundred and twenty thousand sheep. So the king and all the children of Israel dedicated the house of the LORD.</p>
<p>סד בַּיּוֹם הַהוּא, קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת-תּוֹךְ הַחֲצָר אֲשֶׁר לִפְנֵי בַיִת-יְהוָה--כִּי-עָשָׂה שָׁם אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה, וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: כִּי-מְזַבַּח הַנְּחֹשֶׁת, אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה, קָטַן מִהַכִּיל אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה, וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים.</p>	<p>64 The same day did the king hallow the middle of the court that was before the house of the LORD; for there he offered the burnt-offering, and the meal-offering, and the fat of the peace-offerings; because the brazen altar that was before the LORD was too little to receive the burnt-offering, and the meal-offering, and the fat of the peace-offerings.</p>

Where were they Schechting?

3. Rashi 8:64

את תוך החצר. דברים ככתבו, דברי רבי יהודה. קדש את רצפת העזרה בקדשת מזבח, להקטיר על הרצפה.

כי מזבח הנחשת. מזבח האבנים שעשה תחת מזבח הנחשת.

קטן מהכיל את העולה ואת המנחה. שהרבו להביא. אמר לו רבי יוסי: והלא כבר נאמר: אלף עולות יעלה שלמה על המזבח שעשה משה, וכשאתה מגיע לחשבון אמות ולמנין עולות, זה של אבנים גדול משל משה, שמזבח משה מקום מערכתו אמה על אמה, וזהו מקום מערכתו עשרים וארבע על עשרים וארבע, הרי של שלמה חמש מאות שבעים ושש כשל משה, אם כן מהו: קדש המלך את תוך החצר, שקבע בו מזבח של אבנים מחבר ברצפה.

קטן מהכיל. בשל משה הוא אומר, כאדם שאומר לחברו: ננס פלוני ופסול לעבודה.

Putting things in Perspective

4. TB Makkos 10a

א"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (תהלים קכב, ב) עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה שערי ירושלם שהיו עוסקים בתורה

Apropos the virtue of Torah study, **Rabbi Yehoshua ben Levi says: What** is the meaning of that **which is written: “Our feet were standing in your gates, Jerusalem”** (Psalms 122:2)? **What caused our feet to withstand the enemies in war? It is the gates of Jerusalem, where they were engaged in Torah study.** He interprets the term “in your gates” to mean: Because of your gates, the place of justice and Torah.

וא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (תהלים קכב, א) שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל ושמחתי אמר לו הקב"ה (תהלים פד, יא) כי טוב יום בחצריך מאלף טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני מאלף עולות שעתידי שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח:

And Rabbi Yehoshua ben Levi says: What is the meaning of that **which is written: “A song of the ascents to David: I rejoiced when they said to me, let us go to the house of God”** (Psalms 122:1)? **David said before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe, I heard people who were saying in reference to me: When will this old man die, and Solomon his son will come and succeed him and build the Temple and we will ascend there for the pilgrimage Festival?** It was common knowledge that the Temple would be constructed by David's successor. David continued: **And despite my pain that I am not privileged to build the Temple, I rejoiced. The Holy One, Blessed be He, said to him: “For better is one day in your courtyard than one thousand”** (Psalms 84:11), meaning, **I prefer one day during which you engage in the study of Torah before Me than the one thousand burnt-offerings that your son Solomon is destined to sacrifice before Me upon the altar** (see I Kings 3:4).

The Seven Day Festival (8:65-66)

<p>ס וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעֲת-הַהִיא אֶת-הַחֲג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חַמַּת עַד-נַחַל מִצְרַיִם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שִׁבְעַת יָמִים, וְשִׁבְעַת יָמִים--אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם.</p>	<p>65 So Solomon held the feast at that time, and all Israel with him, a great congregation, from the entrance Hamath unto the Brook of Egypt, before the LORD our God, seven days and seven days, even fourteen days.</p>
<p>סו בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת-הָעָם, וַיְבָרְכוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ; וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם, שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב, עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ, וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.</p>	<p>66 On the eighth day he sent the people away, and they blessed the king, and went unto their tents joyful and glad of heart for all the goodness that the LORD had shown unto David His servant, and to Israel His people.</p>

What are the 2 sets of 7?

5. Metzudos 8:65

שבעת ימים וכו'. בתחילה עשו שבעת ימי חנוכת הבית, ואחרי זה שבעת ימי החג, והרבו בהם בהקרבת בעבור חנוכת הבית:

What about Shabbos?

6. Radak 8:65

ואף על פי שעשו שבעת ימי חנוכה קודם חג הסוכות ויום הכפורים בכללם ואפשר שאותו היום לא אכלו שהרי מצוה להתענות ובכרת האוכל בו ואף על פי שאומר כי חנוכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים ובכל יום היו מקריבים זבחי שלמים הקריבו השלמים גם אותו היום אבל לא אכלום באותו היום עד הלילה ומחרתו אבל רבותינו ז"ל אמרו כי אכלו אותו יום הכפורים כי בכלל ימי השמחה היה ולמדו זה מחנוכת המשכן מה שם עשו שלמים בשבת אף על פי שהוא באסור סקילה יום הכפורים שהוא אסור כרת לא כל שכן ובחנוכת המשכן שבת היה בכלל שנים עשר יום כי רצופין היו

H's Response to Shlomo's Prayer (9:1-9)

<p>א וַיְהִי כַכֵּלֹת שְׁלֹמֹה, לִבְנוֹת אֶת-בַּיִת-יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמֶּלֶךְ, וְאֶת כָּל-חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה, אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת. {פ}</p>	<p>1 And it came to pass, when Solomon had finished the building of the house of the LORD, and the king's house, and all Solomon's delight which he was pleased to do, {P}</p>
<p>ב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה, שְׁנִיַּת, כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו, בְּגִבְעוֹן.</p>	<p>2 that the LORD appeared to Solomon the second time, as He had appeared unto him at Gibeon.</p>
<p>ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי--הַקֹּדֶשׁ אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ, לְשׁוֹם-שְׁמִי שָׁם עַד-עוֹלָם; וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם, כָּל-הַיָּמִים.</p>	<p>3 And the LORD said unto him: 'I have heard thy prayer and thy supplication, that thou hast made before Me: I have hallowed this house, which thou hast built, to put My name there for ever; and Mine eyes and My heart shall be there perpetually.</p>
<p>ד וְאַתָּה אִם-תֵּלֵךְ לִפְנָי, כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ בְּתָם-לֵבָב וּבְיִשָּׁר, לַעֲשׂוֹת, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ--חֻקֵּי וּמִשְׁפָּטַי, תִּשְׁמֹר.</p>	<p>4 And as for thee, if thou wilt walk before Me, as David thy father walked, in integrity of heart, and in uprightness, to do according to all that I have commanded thee, and wilt keep My statutes and Mine ordinances;</p>

<p>ה והקמתי את-כסא ממלכתך, על- ישראל--לעלם: כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי, על-דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר, לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ, מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>5 then I will establish the throne of thy kingdom over Israel for ever; according as I promised to David thy father, saying: There shall not fail thee a man upon the throne of Israel.</p>
<p>ו אם-שוב תשובון אתם ובניכם, מאחרי, ולא תשמרו מצותי חקתי, אשר נתתי לפניכם; והלכתם, ועבדתם אלהים אחרים, והשתחוויתם, להם.</p>	<p>6 But if ye shall turn away from following Me, ye or your children, and not keep My commandments and My statutes which I have set before you, but shall go and serve other gods, and worship them;</p>
<p>ז והכרתי את-ישראל, מעל פני האדמה אשר נתתי להם, ואת-הבית אשר הקדשתי לשמי, אשלח מעל פני; והיה ישראל למשל ולשנינה, בכל-העמים.</p>	<p>7 then will I cut off Israel out of the land which I have given them; and this house, which I have hallowed for My name, will I cast out of My sight; and Israel shall be a proverb and a by word among all peoples;</p>
<p>ח והבית הזה יהיה עליו, כל-עבר עליו ישם וְשָׁרַק; וְאָמְרוּ, על-מָה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה, לְאָרֶץ הַזֹּאת, וּלְבַיִת הַזֶּה.</p>	<p>8 and this house which is so high [shall become desolate], and every one that passeth by it shall be astonished, and shall hiss; and when they shall say: Why hath the LORD done thus unto this land, and to this house?</p>
<p>ט וְאָמְרוּ, על אשר עזבו את-יהוה אלהיהם אשר הוציא את-אבותם מארץ מצרים, ויחזקו באלהים אחרים, וישתחו (וישתחו) להם ויעבדם; על-כֵּן, הביא יהוה עליהם, את כל-הרעה, הזאת. {פ}</p>	<p>9 they shall be answered: Because they forsook the LORD their God, who brought forth their fathers out of the land of Egypt, and laid hold on other gods, and worshipped them, and served them; therefore hath the LORD brought all this evil upon them.' {P}</p>

How will the Mikdash be destroyed?

7. Malbim 9:7

ואת הבית אשלח מעל פני, ר"ל שלא תהיה השגחתי עליו וממילא תמצאנה אותם רעות רבות וצרות, בין ישראל שיהיו למשל ובין הבית, כי :

How everlasting?

8. Tanchuma Buber, Shmos 10

אמר ר' שמואל בר נחמן עד שלא חרב בית המקדש היתה השכינה נתונה בהיכל, שנאמר ה' בהיכל קדשו, ומשחרב בית המקדש ה' במשים כסאו (שם), סילק שכינתו לשמים, אמר ר' אלעזר בן פדת בין חרב ובין לא חרב אין השכינה זזה ממקומה, שנאמר ה' בהיכל קדשו, ומניין שנאמר והיה עיני ולבי שם כל הימים (מ"א ט ג), וכן הוא אומר קולי אל ה' אקרא ויענני מהר קדשו סלה (תהלים ג ה), שאפילו הר הרי הוא בקדושתו. אמר ר' אלעזר בן פדת ראה מה כתיב ויבן את בית ה' אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם (עזרא א ג), אינו זז משם. אמר ר' אחא, לעולם אין השכינה זזה מכותל מערבי של בית המקדש, שנאמר הנה זה עומד אחר כתלנו (שה"ש ב ט), הוי ה' בהיכל קדשו.

9. Tehillim 127:1

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְשִׁלְמָה : **1** A Song of Ascents; of Solomon. {N}
אִם-יְהוָה, לֹא-יִבְנֶה בַּיִת- Except the LORD build the house, they
- שְׂוֵא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ ; labour in vain that build it; {N}
אִם-יְהוָה לֹא-יִשְׁמֵר- except the LORD keep the city, the
עִיר, שְׂוֵא שְׂקִד שׁוֹמְרֵי. watchman waketh but in vain.

